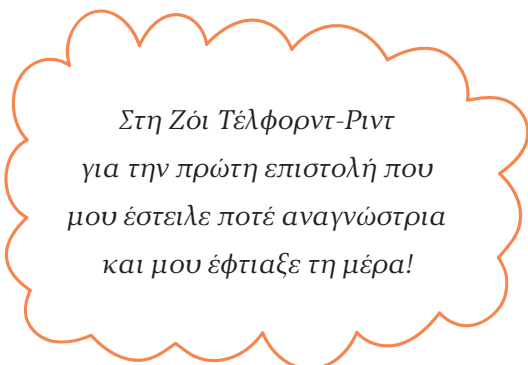

KATIE KIRBY

Η
ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ
ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ
ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ
ΛΟΤΙ
ΜΠΡΟΥΚΣ

διόπτρα

*Στη Ζόι Τέλφορντ-Ριντ
για την πρώτη επιστολή που
μου έστειλε ποτέ αναγνώστρια
και μου έφτιαξε τη μέρα!*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Γύρσια! Σόρι που μου πήρε ΤΟΣΩ πολύ, αλλά αγόρασα επιτέλους καινούριο ημερολόγιο και ανυπομονώ να σας πω τα πάντα για τις συναρπαστικές... ή μάλλον για τις ντροπιαστικές περιπέτειές μου, αν θέλω να είμαι φουλ ειλικρινής που είναι και το φόρτε μου άλλωστε, σωστά;

(Δεν έχω οκερφέι ακόμα τις συνέπειες αλλά πιστέψτε με — και απευδύνομαι έ εένα, Τόμπι — δεν θα θέλετε να μάθετε!)

Τέσπα, σας έλειψα;

Όχι;!

Πόση αγένεια πια!

Πλάκα κάνω.

Υποθέτω ότι έχει περάσει γύρω στη μία εβδομάδα μόνο, αλλά εμένα μου φαίνεται αιώνας, αν καταλαβαίνετε τι θέλω να πω, γιατί έγιναν **ΕΝΑ ΣΩΡΟ** πράγματα από την τελευταία φορά που «τα είπαμε». Τι θα λέγατε, λοιπόν, να σας κάνω ένα update με μια πρόχειρη λίστα;

Οκέι, ξεκινάμε. Ανάμεσα στα πράγματα που συνέβησαν την τελευταία εβδομάδα είναι και τα εξής:

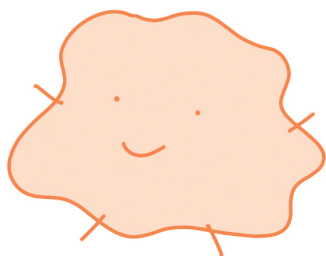
- ★ Η μαμά είναι ακόμα στο μαιευτήριο αλλά αύριο θα γυρίσει επιτέλους σπίτι. Πήγαμε να δούμε την καινούρια αδελφή μου, την Νταβίνα –την **ΜΠΕΛΑ** εννοώ (δεν πρέπει να τα μπερδεύω!)– κανά δυο φορές και είναι σούπερ χαριτωμένη! Δηλαδή δεν κάνει πολλά ακόμη, αλλά φαντάζομαι ότι πρέπει να της δώσουμε χρόνο μια που είναι μόνο δέκα ημερών.

- ★ Είναι **ΤΟΣΟ** τέλει που η Μόλι γύρισε από την Αυστραλία – βλεπόμασταν σχεδόν κάθε μέρα και είναι σαν τον παλιό καλό καιρό!
- ★ Η Αμπερ και η Πένι δεν μπλέκονταν στα πόδια μου, γενικά μιλώντας. Φίου!
- ★ Μου ψιλο-αρέσει ακόμα ο Ντάνιελ. Ψιλό όσο πατάει η γάτα. Σχεδόν καθόλου, δηλαδή.
- ★ Εννοείται ότι δεν κάθομαι στο γραφείο μου να τον σκέφτομαι με τις ώρες ενώ μου τρέχουν τα σάλια πάνω στο ημερολόγιό μου.

- ★ Αχ, μα ποιον κοροϊδεύω; Μου αρέσει **ΤΡΕΛΑ**.
Αλλά σος, μην το πείτε σε κανέναν, εντάξει;
- ★ Γκρρρ, τώρα μου έτρεξαν **ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ**
τα σάλια πάνω στη σελίδα! Ίσως αν
ζωγραφίσω μια μούρη στο σαλάκι μου
να δείχνει λιγότερο αηδιαστικό;!

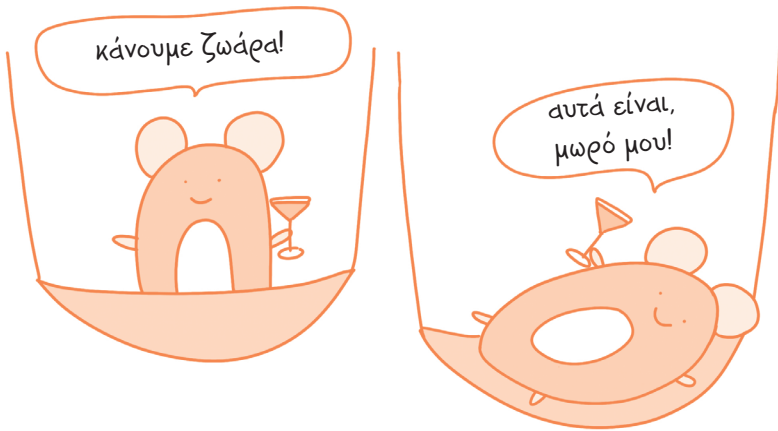
Μπλιαξί! Σόρι που είμαι τόσο αηδιαστικό!

Μπλιαξί!
Σόρι που είμαι
τόσο αηδιαστικό!

- ★ Γιατί μ' έχει πιάσει λογοδιάρροια;! Τη
μια σας κάνω ενημέρωση για τη ζωή μου
και την άλλη δεν βάζω γλώσσα μέσα μου
για τον Νάιτζελ το Σαλάκι. Τι λέγαμε;
- ★ Α, ναι. Για τον Νόστιμο Ντάνιελ!
(Είναι τόσοσο καλούλης).

- ★ Ίσως χρειαστεί να μου φωνάξετε καμιά φορά «**ΣΥΝΕΛΘΕ, ΛΟΤΤΙ!**» αν πιάσω την πάρλα γι' αυτόν – το υπόσχεστε; Θα προσποιηθώ τάχα ότι είπατε «ναι» – φχαριστώ.
- ★ Χμμμ. Τι άλλο; Τα χάμστερ συνεχίζουν πάντα να είναι **ΣΚΕΤΗ ΓΛΥΚΑ**. Πάω στοίχημα ότι σας έλειψαν περισσότερο από μένα, ε; Αυτή τη στιγμή κάνουν πάρτι από τη χαρά τους επειδή τους πήρα καινούριες κούνιες για το κλουβί τους...

ΥΓ.1. Στα χάμστερ αξίζει να κάνουν ζωάρα γιατί το προσδόκιμο ζωής τους είναι κατά μέσο όρο μόνο δυο τρία χρόνια, που είναι μεγάλη αδικία. Αλλά σσος, μην το πείτε στον Χνουδόμπαλα Γ' και στον Καθηγητή Σκουίκ γιατί δεν θέλω να τα βάψουν μαύρα.

ΥΓ.2. Τα ζωγράφισα με κοκτέιλ γιατί σκέφτηκα ότι έχει πλάκα, αλλά για να είμαστε ξεκάθαροι, τα χάμστερ ΔΕΝ πίνουν οινοπνευματώδη ποτά.

Κάτι μου λέει ότι αν αρχίσετε να βάζεις τζιν με τόνικ στην ποτίστρα τους, θα ζήσουν **ΠΟΛΥ** λιγότερο από δυο τρία χρόνια. Επιπλέον, οι γονείς σας μπορεί να τσαντιστούν που βουτήξατε το πολύτιμο τζιν τους. Μην πείτε ότι δεν σας προειδοποίησα!

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

9:45 π.μ.

Σήμερα έρχεται σπίτι η μαμά! Δεν βλέπω την ώρα. Εντάξει, στην αρχή είχε γέλιο που ο μοναδικός γονιός ήταν ο μπαμπάς, γιατί ήταν πολύ πιο χαλαρός με κάποια πράγματα, όπως η τοποθέτηση των βρόμικων στο καλάθι των απλύτων, το στρώσιμο των κρεβατιών, το διάβασμα για το σχολείο και (κυρίως) ο χρόνος μπροστά στις οθόνες. Είναι τόσο αφελής – έκανε κάτι ερωτήσεις του τύπου «Πόση ώρα είσαι στο iPad σου, Λότι;» και εγώ απαντούσα «Αχ, μόνο πέντε λεπτά, μπαμπά» κι εκείνος έλεγε «Α, καλώς, συνέχισε, τότε».

Συνήθως ήμουν δύο ώρες! Κορόιδο.

Το αρνητικό ήταν η μαγειρική του. Όχι ότι δεν προσπαθούσε. Μακάρι να μην προσπαθούσε και να μας σέρβιρε μόνο κοτομπουκιές και πίτσα. Μια χαρά θα ήταν. Το πρόβλημα είναι ότι ήθελε τόσο πολύ να δείξει στη μαμά πόσο «φοβερός σύζυγος και πατέρας» ήταν, που προσπαθούσε συνέχεια να φτιάχνει πιάτα **ΠΩΛΥ** πάνω από τις δυνάμεις του που κατέληγαν σε παταγώδη αποτυχία.

Εννοώ, το προηγούμενο Σαββατοκύριακο πήγε να ετοιμάσει ένα κυριακάτικο γεύμα χωρίς ν' αγοράσει ούτε ένα από τα βασικά συστατικά. Όπως, ας πούμε, ένα κοτόπουλο ή ένα κομμάτι μοσχάρι. Οπότε, φάγαμε «ψητό ψάρι» που, βασικά, ήταν αποτεφρωμένος σολομός λουσιμένος στη σάλτσα. Και δεν ήταν καν φιλέτο, αλλά απ' αυτούς τους ολόκληρους με μούρη και τα πάντα όλα!

Εγώ και ο Τόμπι πάθαμε ψυχολογικό σας λέω!

Για να πω την αλήθεια, ακόμα βλέπω εφιάλτες μ' αυτό... τις περισσότερες φορές είναι κάτι πολύ κουλοί όπου ο σολομός

έχει μικρούτσικα, παράξενα χέρια και παίζει μια τοσοδά κιθάριτσα. Σούπερ περίεργο.

Χμμ... ίσως να ήμουν λίγο αγενής, αλλά δεν έχω καμία όρεξη να τραγουδάω μ' ένα ψόφιο, υδρόβιο ζώο ενώ προσπαθώ να παραδοθώ στον ύπνο ομορφιάς μου, οκέι; Το γεγονός ότι ο κύριος Ψάρης μπορούσε να παίζει μια φοβερή εκδοχή του ενός αγαπημένου μου τραγουδιού είναι εντελώς άσχετο!

4:16 μ.μ.

Γιούπι! Γύρισε! Τώρα μένουν πέντε άτομα σ' αυτό το σπίτι, που μου φαίνεται εξωπραγματικό. Η επτά αν μετράς και τα χάμστερ για άτομα, όπως κάνω εγώ.

Εννοώ ότι τα καταφέρνουν καλύτερα από τον Τόμπι στα περισσότερα πράγματα, οπότε κάτι είναι κι αυτό, σωστά;

Τέσπα, όλο το απόγευμα έκανα αγκαλίτσες με την Μπέλα. Μυρίζει υπέροχα, λίγο σαν μίλκσεϊκ φράουλα, μμμμμ.

Η μαμά όμως δείχνει λίγο διαφορετική, εντελώς πτώμα δηλαδή. Εγώ είπα: «Ουάου, μαμά, φαίνεσαι πτώμα!»

Αυτή είπε: «Να 'σαι καλά, βρε Λότι».

«Ναι... έχεις κάτι τεράστιες σακούλες κάτω από τα μάτια σου».

«Μμμ... Να 'σαι καλά, βρε Λότι».

«Και μαύρους κύκλους... Επιπλέον η επιδερμίδα σου δείχνει γκριζωπή».

«Καλοσύνη σου, βρε Λότι».

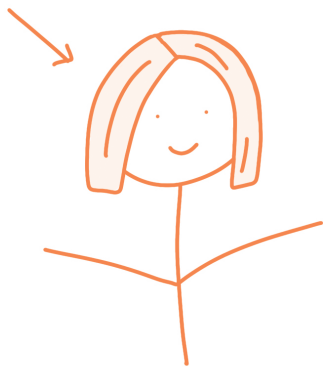
«Βασικά φαίνεσαι πολύ μεγαλύτερη...»

«ΝΑΙ, ΕΝΤΑΞΕΙ. ΕΤΙΝΕΣ ΣΑΦΗΣ. ΝΑ 'ΣΑΙ ΚΑΛΑ, ΛΟΤΙ!»

Εγώ είπα: «Κάπου έλεος, μαμά. Δεν υπάρχει λόγος να γκαρίζεις. Εγώ έκανα μόνο μια παρατήρηση!»

Φαντάζομαι ότι η απόκτηση μωρού σε γερνάει ή κάτι τέτοιο...

Η μαμά πριν
από την Μπέλα

Η μαμά τώρα ☹️

Δεν ξέρω γιατί, όμως... Μέχρι τώρα, μου φαίνεται παιχνιδάκι
αφού το μόνο που κάνουν είναι να κοιμούνται.

Η ΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Να θυμηθώ να αγοράσω μια
αναζωογονητική αντιγηραντική κρέμα
προσώπου για τα γενέθλια της μαμάς.
Θα κάνει τούμπες από τη χαρά της.

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

4:24 π.μ.

Μόλις ξύπνησα από έναν απίστευτα ενοχλητικό θόρυβο. Ακουγόταν σαν σκίουρος που τον σάπιζε μια αλεπού στο ξύλο. Αυτή η παρομοίωση μπορεί να είναι λίγο περίεργη τώρα που το σκέφτομαι, γιατί δεν νομίζω ότι έχω ακούσει ποτέ σκίουρο να βγάζει κιχ. Πρέπει να το ψάξω μετά.

Πήγα να το ερευνήσω και αποδείχτηκε ότι ήταν η Μπέλα! Εμείνα εμβρόντητη (αγαπώ αυτή τη λέξη). Εννοώ, πώς είναι δυνατόν ένα τοσοδούλικο μωρό να κάνει τόσο σαματά;!

«Τι έγινε, μαμά; Τι έπαθε;!» ρώτησα.

«Πεινάει, αγάπη μου. Απλώς θέλει λίγο γάλα».

«Δεν μπορεί να περιμένει να φάει το πρωινό της σαν φυσιολογικός άνθρωπος;»

Η μαμά γέλασε. «Δυστυχώς όχι, Λότι. Τα μωρά έχουν πολύ μικρή κοιλιά οπότε στην αρχή, πρέπει να τρώνε πολύ συχνά».

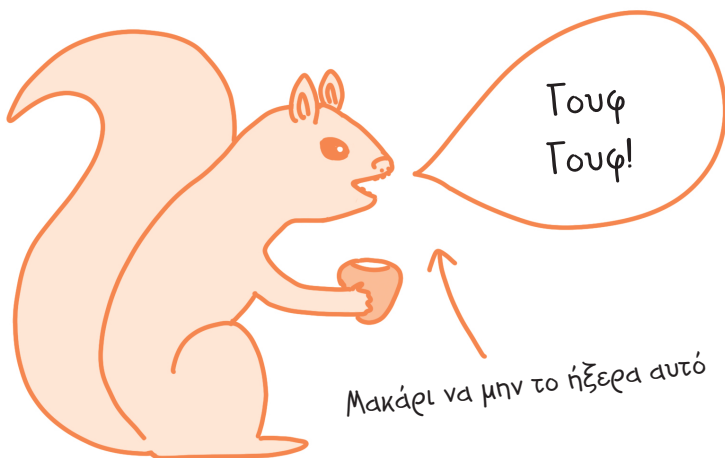
Όλα αυτά μου κάνουν πολύ άνθρωπο των σπηλαίων.

4:47 π.μ.

Δεν μου κολλούσε ύπνος γιατί σκεφτόμουν συνεχώς το θέμα σκίουρος. Κατέβηκα στα μουλωχτά για να το ψάξω στο κινητό μου – ναι, η μαμά είναι από αυτά τα εκνευριστικά άτομα που απαγορεύουν τα κινητά στο υπνοδωμάτιο (εκτός από το δικό της, φυσικά, το οποίο επιτρέπεται να κοιτάζει είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο – αδικία).

Αν ενδιαφέρεστε, ανακάλυψα ότι οι σκίουροι έχουν μια μεγάλη γκάμα φωνητικών εκφράσεων, μεταξύ των οποίων οι τσιρίδες, τα μουγκρητά και τα γαβγίσματα. Συναρπαστικό!

Δυσκολεύομαι ακόμα να κοιμηθώ, όμως, μια που δεν μ' αρέσει να σκέφτομαι σκίουρους που γαβγίζουν – μου φαίνεται κάπως άξεστο.

10:02 π.μ.

Ο μπαμπάς με ξύπνησε όλο αγένεια, ταρακουνώντας με. «Λότι, ξύπνα! Όλα καλά. Εγώ είμαι εδώ».

«Τι συμβαίνει;!» Ήμουν πολύ μπερδεμένη.

«Νόμιζα ότι έβλεπες εφιάλτη!»

«Όχι... απλώς έβλεπα ότι ήμουν... σκίουρος».

Ήταν αρκετά συμπαθητικό όνειρο, για να λέμε την αλήθεια. Σίγουρα πιο συμπαθητικό από το να σε απειλεί ο κύριος Ψάρης και η μικροσκοπική κιθάρα του.

«Α, μάλιστα... λοιπόν, όλα εντάξει, υποθέτω. Απλώς μου φάνηκε λίγο σαν να γάβγιζες».

«Α! Χα χα... όχι. Λάθος θα άκουσες».

Είμαι πολύ περίεργο άτομο.

4:12 μ.μ.

Δεν υπάρχει ο θόρυβος που μπορεί να κάνει ένα μωρό!

Η Μπέλα φαίνεται ότι σταμάτησε να κοιμάται όλη την ώρα και, αντί γι' αυτό, κλαίει όλη την ώρα.

Ουρλιάζει εδώ και δύο ώρες σερί. Τίποτε απ' ό,τι κάνει ο οποιοσδήποτε δεν φαίνεται να βοηθά.

Ρώτησα τη μαμά τι την είχε πιάσει αυτή τη φορά και μου είπε:
«Νομίζω ότι πρέπει να ρευτεί».

Φανταστείτε να κλαίτε επί ώρες επειδή πρέπει να ρευτείτε.
Εννοώ, απλώς βγάλ' το από μέσα σου, κοπελιά – μια οικογένεια
είμαστε!

5:47 μ.μ.

Αλλα πράγματα για τα οποία κλαίει η Μπέλα...

- ★ Πεινάει
- ★ Την αλλάζουν
- ★ Την πλένουν
- ★ Τη βάζουν στην καλαθούνα της
- ★ Την κοιμίζουν
- ★ Ξυπνάει
- ★ Κάνει κακά της
- ★ Αφήνει μια πορδή
- ★ Ένα σωρό άλλα πράγματα για τα οποία
κανένας δεν έχει την παραμικρή ιδέα

Μιλάμε για μεγάλη ντράμα κουίν!

6:33 μ.μ.

Μόλις είχα κάνει ντους, ήμουν καθαρή, πλυμένη και μοσχομύριζα σαν λιβάδι με μαργαρίτες, όταν η μαμά μου είπε: «Μπορείς να κρατήσεις την Μπέλα για ένα λεπτό, Λότι; Πρέπει να κάνω τσίσα μου».

Εγώ είπα: «Αμέ, κανένα πρόβλημα», σαν καλή κόρη που είμαι.

Πριν το καταλάβω καλά καλά...

ΜΠΛΕΕΕΡΓΚ.

ΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΔΑΔΚΛΗΡΗ ΜΕ ΕΜΕΤΟ ΜΩΡΟΥ.

Τα σχόλια του Τόμπι δεν βοήθησαν καθόλου και σε τίποτα.

Οπότε έπρεπε να κάνω πάλι ντους, μια που δεν ήθελα να εμφανιστώ την επόμενη μέρα στο σχολείο μυρίζοντας σαν μουχλιασμένο μπολ δημητριακών που έχουν μείνει δύο μήνες κάτω από το κρεβάτι – πράγμα που, εννοείται, δεν έχω κάνει ποτέ.

Έτσι, για να ξέρετε, τώρα έχω αλλάξει γνώμη τελείως. Τα μωρά είναι φουλ αηδιαστικά!